

draga našim českim bratom, ker je složena v duhu Riegerjeve prislovice: „Ne dejme se!“

Po kratkem prenehu pa se prikaže na odru nova mila zvezdica — mlada gospodična Adelka Kraševičeva in govori Rubesovo po gosp. J. Železnikarju lepo prestavljeno kratkočasnico „Hvala malih“ tako mično in s tako pravim povdarkom resnega in smešnega, da se je vse čudilo nad izverstnim talentom komaj 14 let stare deklamatorce. Ni bilo mirú, dokler ljubeznjiva deklica ni še enkrat „Hvale“ govorila „malim“. Tudi to deklamacijo bomo natisnili v „Novicah“.

„Zastaveničko“, pesem česko, polno narodnega jedra, so peli v čveterospjevu gospodje, katerih izverstni glasi so se nam že zdavnej prikupili.

Ako rečemo, da je gosp. Viktor Bučar pel: „Prijazne oči“ in „Moj dom“ (una pesem Vilherjeva, ta Vaukenova), je že s tem samim dosti rečeno, kako ste bile te pesmi sprejete, zakaj znano je celi Ljubljani, da v prvi versti tenorov stoji naš gosp. Bučar. Sestra njegova, gospá Jož. Pleiweisova, ga je na klaviru spremljala.

S Dav. Jenkotovim korom „Naprej!“ je bila sklenjena beseda. Kdo pač ne pozná te pesmi, ki sloví že daleč po svetu? Al če povemo, da je današnji kor (naših tenorov in basistov in vseh drugih) tako mojstersko pel to narodno budnico, da lahko rečemo, da morebiti še nikoli in nikjer ni bila tako nadušeno prepevana, bojo naši bravci lahko zapopadli veselje, s katerim je bilo to petje sprejeto, in katero se ni pred vleglo, da so nam jo junaki pevci še enkrat zapeli in se potem še profesor Nedved osebnó pokazati mogel zboru, ki mu je s živimi slavo-klici razodel svojo serčno zahvalo, da je tako prijazno sprejel vodstvo muzičnega oddelka besede in to nalogo tako mojstersko doversil.

Po dokončani besedi se je mlajša množica še enmalo v dvorani zasukala, bolj postavna množica pa se je vsedla za mizo, za katero je gosp. Zalarjeva prijazna gospodinja prav dobro skerbela. Veseli smo posedeli še eno uro in se potem poslovili od prve besede, ki nas je zagotovila, da bomo še marsiktero veselo uro vžili v čitavnici naši. Vse pa je bilo pošteno in v najlepšem redu od konca do kraja.

Škoda le, da zboru nismo mogli naznaniti tudi pozdrava, ki ga je čitavnici naši poslal iz Karlovca gosp. Abel Lukšič, vrednik „Glasonoš“ v imenu domoljubov karlovških, in pa narodne čitavnice reške, ker sta oba telegrama, zavolj preterganega telegrafa, še le drugi dan dospela v Ljubljano. Al čitavnica bo bratovska pozdrava, čeravno sta ji post festum došla, vverstila v svojo zlato knjigo.

— Na večer 19. dné t. m. je pervikrat zasvetila nova svečava z plinom (gazna svečava) po mestnih ulicah, in z živim veseljem so jo Ljubljanci pozdravljali posebno, ker je mestni župan god presvitle Cesarice za začetek novega svetila izvolil. Tako je naše mesto obhajalo praznični ta dan s razsvitljenjem, ki ga dosihmal, kar Ljubljana stoji, še nismo doživeli, in serčna udanost, ki navdaja naše serca do ljubljene visoke gospé, ni potrebovala druzega hrupa in šuma, kakor le ta spominek, da slavnemu godu na čast se je svetila Ljubljana v novi osvečavi. Gazu samemu na čast pa ne bomo še napravljali posebnih slovesnost, ker jih tudi na Dunaji, Gradcu, Pragi itd. niso. Vpeljanje nove svečave je občinska reč; ako bi hotel magistrat vsako novo napravo z glasovito slovesnostjo obhajati, bi letos ne bilo konca ne kraja, ker se nam je marsikaj koristnega napravilo in bi mogli tudi novi tlak, nove štirne itd. s slovesnostmi praznovati! — To pa povemo zato, ker „Tagespošta“ pa tudi „Laibacherca“ niste vedile nič druzega zastran nove osvečave povedati, kakor to, da obžalujete, da ne posnemamo Tirolcov! Pa le spet vidimo, da „de gustibus non est disputandum!“

— „Preša“ se je o zadevah naše realke včeraj eks-

pektorila v dolgem članku, kteremu se na prvi pogled vidi, da je inšpiriran od tistega moža, ki je „edina luč“ na realki, vse drugo pa je le smet „unfähig“. Sirovost dopisuna je v tem pamfletu taka, da ga dotični gospodje lahko zgrabijo pri sodni zavoljo razžaljenja časti. Kar se tiče „Novic“, ki jih dopisún — se vé da „nie ohne dieses“ — v svoji revni togoti napada, one pač lahko zapopadajo jezo inšpiranta, ker znan nam je pregovor, da — „resnica oči kolje.“ Če človek samo en jezik zná v naši ljubi Avstrii, je res revež; kaj bi nek počel, ako bi mu Bog še tega vzel?

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. (Iz deržavnega zbora). V zbornici poslancov ste bile pretekli teden dve razpravi prav žive, pa ste tudi pozornost zunaj zbornice toliko bolj na-se vlekli, ker ste zadevale stvar, ki se tiče vsakega človeka. Ena je zadevala pisma ali druge zapečatené pisanja, nad kterimi naj čuje postava, da jih nihče, naj je privaten človek ali kakoršen koli cesarsk uradnik ali služabnik, ne sme nikakor in iz nobenega cilj in konca odpreti in brati ali pa sicer poskriti; kazen za tak prestopek postave po privatnem človeku je bila določena na zapor do 3 mescov ali do 500 gold., ako se pa ces. uradnik ali služabnik v službi zoper to pregreši, z zaporom do 6 mescov. — Še živejše razprave pa so bile o postavi za varnost osébné prostosti, in ko je dr. Klaudi (česki poslanec v desni stranki) dostavil predlog: „nikogar ne smejo (gospóske) odtegniti svojemu pravemu ali rednemu sodniku — in izjemne sodnije ne smejo biti,“ se je vidila osupnjenost na obrazih tiste stranke, ki se sicer sponaša, da je ves liberalizem le ona v štant vzela. Sklenjeno je bilo z 93 glasi zoper 74, naj se ta predlog izroči poprej zboru v prevdarek. To že je bilo znamenje, da bo predlog padel, in tako je tudi bilo; le prvi del predloga je bil sprejet, drugi del pa je bil zaveržen; posebno čudno pa je bilo še dr. Brinca slišati, rekočega, da je zoper Klaudijev predlog zato, ker izvira od — desne strani! Tako deleč sega strast nekterih levičnikov. — Potem so se nadaljevali še drugi oddelki za to prevažno postavo.

— Najnovejše novice pravijo, da se je ministerstvo sedaj o tem zedinilo, da se bode vender le zavoljo velike dnarne stiske stroškovnik in dohodkovnik deržavni za leto 1862 predložil deržavnemu zboru, pa menda le za tiste dežele, ki so v zboru namestovane.

— Konec septembra je papirnatih desetih za 11 milij. in 939.335 gold. bilo med ljudstvom.

— Sliši se, da nova postava (štatut) za šolsko svetovavstvo, v kterem bojo imeli šolski učitelji, vodji in svetovavci določivno besedo, je že gotova, in da predsednik tega svetovavstva bo Al. baron Helfert, sedanji vodnik šolskih zadev v ministerstvu.

Hervaško. Novica, da je Njih Veličanstvo izvolilo gosp. Ivana Mažuranića za kr. kerv. slav. dvornega kancelara, je vsem domoljubom bila prevesela novica.

Ogersko. Dvorni kancelar hoče z izvoljenjem novih nadžupanov previdno postopati, in se poprej o vsakem prepričati, ali je dosti pripraven za to važno službo ali ne.

Laško. Deržavni zbor v Turinu se je spet 20. t. m. začel. Ministerstva predsednik je o rimskih zadevah predložil zboru vse pisma, rekši, da cesar Napoleon svetuje počasi postopati in za boljše čase odložiti to pravdo. — Sv. oče so zdravi.

Francozko. Vladni list „Patrie“ naznanja, da Francozom ni mogoče sedaj armade zmanjšati, ker tudi Avstrija, Italija, Angležija in Prusija svojih armad nočejo ali ne morejo zmanjšati.